

Κωνσταντίν, Κωνσταντίνος σ. 162

Στύλος Γεώργιος
(Πρόδρομος)

Εἰς τὸ χερσὶν αὐτῶν νῆσαν Ἀντιγόνην αὐτῶν Περσικῶν νῆσων
 ἦν ἀπὸ τῶν ἡμερῶν τοῦ συγγραφέως τοῦ Βασιλείου
Γεωργίου ἀρχαῖος. ὡς ἀπὸ δὲ τὰ ἀκέραια τοῦ ἡμικρημι-
 οῦτος τοῦτον αὐτῶν, μετὰ τὴν αὐτῶν πόλεως ἀλυσιν, καὶ ἀνοι-
 κοδομηθέντος ἐπὶ τὸ τῶν σχῆμα ἔπειτα, φαίνεται ὅτι, κατὰ
 τὸ ἀρχαῖον ἔθος, ἦτον διηρημένος ἢ αὐτὸς ὁ δεῖος ναὸς
 εἰς τρεῖς μέρη, ἔχων καὶ προῦλγον ἀνωθεν, διακεατούμενον
 ὑπὸ αἰγίδων. Αὐτοὶ κατὰ τὸ ἔξωθεν μῶρφωμα ἦτον ἀσταρά-
 λακτος μετὰν εἰς τὴν πόλιν ναὸν ποτὶ τὴν Ἀσίας Θεοδοσίας
 τὸν Τκιὸν Τζαμσί. Περὶ τὸν ναὸν εἶναι μία διαμαρτυρία,
 ὅτι ἔδεικνυται, ὅτι ὑπῆρχε μοναχῶν καταγύγιον, καὶ ἐπὶ

βεβαιούνται, ὅτι ὁ τοῦ Ἁγία Μεθοδίου τάφος, εἰς τὸν οὗτον ὁ
 παῖς ἱεράς ἐκόντας ὁμολογητῆς αὐτοῦ ξὺν κατὰδεκάδῃ, σὺ-
 ζεται μέχρι τούτου ὑποκατω τοῦ Νάρθικος ἀριστεροῦθεν εἰς
 τὴν εἰσερχομένην εἰς τὸν ναόν, ὅστις ἀνεκτυρίσθη ἀπὸ
 τῆς ἐπιγραφῆς, καθ' ὃν χρόνον εἶροντες ἐνεταφιάσαντο τῶν
 ὀρθοδόξων Ἀλυσίων τοῦ τάφου τούτου. 22